

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorvm

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

10. Quomodo incipientes Deo seruire, inchoant à timore qui est initium
sapientiæ; & de speciebus timoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

orationis. In ea enim recipitur sancti Spiritus
unctionio: quæ de omnibus mentem docet & ad
contemplationem & coelestium degustationem,
per orationis exercitium deuenitur.

VIDETIS fratres orationis rationes, & quæ
magnæ sit potentia & virtutis. Ad quorum om-
nium confirmationē omissis Scripturarum co-
firmationibus hoc tibi sit pro efficaci probatio-
ne quod quotidie audimus, & videmus ad ocu-
lum illiteratas & simplices personas præmissas
& alia complura potiora dona adeptas fuisse.
Solicite ergo omnes orationi vacare debent, qui
Christum imitari desiderant, & præcipue reli-
giosi, quib[us] maior ad hoc debet esse tempora
copia. Quare inquit idem Sanctus & Seraphi-
cus doctor ad sororem suam scribens, te ho-
tor, tibiq[ue] quantum possum mando districius,
ut pro principaliori exercitio tuo sumas oratio-
nem, nihilq[ue] aliud te delectet nisi oratio, quia n-
ihil tantū te delectare debet quam morari cum
domino, quod sit per orationem.

*QVOD INCIPIENTES DEO SERVI-
RE INCHOANT A TIMORE, QUI DIUINA EST INITIUM
SAPIENTIAE & DE SPECIEBUS TIMORIS.*

CAPVT. X.

Secundum Anselmum in libro Doctrinarum
omnes incipientes incipiunt à timore ser-
li, quia à timore seruili incipit filialis. Beatus cu-
datum est habere timorem Dei: timor enim Dei
est fundamentum fidei, charitatis origo, init-
ium diuinæ sapientię secundum illud quod scri-
bitur:

bitur in proverbiis: Principium sapientiae timor domini, quia est ianua conuersionis, & ut dicit Cassiodorus: Per hunc enim ad Deum velut quibusdam ianuis introitum. & deuotus Bernardus super Cantica dicit: Tunc primo Deus animae sapit cum eam afficit ad timendum: non cum eam instruit ad sciendum. Et Cassianus libro 4. Institutionum dicit: Principium nostrae salutis, eiusdemque custodia timor est: per hunc enim & initium conuersionis, & vitiorum purgatio, & virtutum custodia his qui imbuuntur ad viam perfectionis, acquiritur. Vnde notandum est quod secundum Magistrum sententiarum in 3. dist. 34. quatuor sunt species timoris, secundum quem aliquo modo ad Deum convertemur, vel ab eo auertimur scilicet timor mundanus sine humanus, seruialis, initialis, castus, vel filialis. Humanus timor ut ait Cassiodorus, est quando timemus pati pericula carnis vel perdere bona mundi propter quod delinquimus. Hic timor malus est, & procedit ex nimio sui, & praesentis vita amore.

SECUNDVS timor est seruialis: de quo loquimur in praesenti: & ut dicit Augustinus, timor seruialis est cum propter timorem gehennae, aut alicuius temporalis incommodi seu mali, continet se homo a peccato. Iste autem seruialis timor cum peccandi voluntatem non auferat, non est cum charitate: & habens hunc solum timorem non posset saluari, sed adueniente charitate propellitur, qui adhuc ideo bene agit, quia poenam timet, Deum non amat: nondum est inter filios Dei. Aduertendum tamen quod licet

timor

timor seruilis simul cum charitate non stet, nihilominus via est ad illam, secundum illud Ecclesiastici: Timor Domini initium dilectionis. Et Augustinus ait: Timor Dei locum præparat charitati: cum cœperit charitas habitare, pellitur qui ei præparauit locum: quantum illa crescit tantum ille decrescit: maior charitas, minor timor, si nullus timor perfecta charitas.

TERTIVS timor dicitur filialis, siue castus & est ille, quo timemus ne sponsum offendamus: ne sponsus tardet: ne discedat: ne eo careamus. Timor iste de vero Dei amore nascitur, de quo Propheta ait: Timor Domini sanctus permanet in seculum seculi. De differentia autem istorum duorum timorum, videlicet seruilis, de filialis siue casti, Augustinus super prima Canonica Ioannis dicit sic: Est timor castus permanens in seculum seculi: sicut sunt homines qui timent Deum ne mittantur in gehennam. Ille timor introducit charitatem: sed sic venit: ne exeat. sic enim propter poenas times Deum, non amas: non bona desideras: sed mala caues. corrigis te & incipis bona desiderare: est in te timor castus, qui est ne amittas ipsa bona. sicut si pondus duas mulieres maritatas, quarum una vellet adulterium facere, sed timet maritum ne veniat: haec diligit nequitiam, & onerosa est ei præstitia mariti: altera amat virum, & nulla se adulterina immunditia vult maculare: optat præstitiam viri: timet illa, timet ista: illa timet virum ne veniat: ista timet ne discedat: illa dicit: timeo ne damnet, ista dicit: timeo ne deserat. Hoc exemplum cognosci potest quomodo timor ser-

lis, quem charitas foras mittit: differt à timore filiali vel casto, qui permanet in seculum seculi.

QVARTVS timor dicitur initialis, qui est quasi medius inter duos supradictos, scilicet seruilem & filialem. nam seruile timor iuxta præmissa est, quo se homo continet à peccato timore poenæ: timor filialis est, quo se homo continet à peccato timore offendæ; filiorum est enim timere Patris offendam: timor vero initialis dicitur quo homo propter vtrumque scilicet poenam & offendam se à peccato abstinet. Et ideo dicitur à beato Bernardo, duos habere oculos, dextrum, quo respiciens sursum timet à Deo separari: sinistrum, quo respiciens deorsum timet incurrere poenas. timor iste dicitur initialis, quia est incipientium in quibus inchoatur filialis timor per inchoationem charitatis, non tamen est in eis timor filialis perfectè; quia nondum peruererunt, ad perfectionem charitatis. Et ideo timor initialis, vt dicit sanctus Thomas, hoc modo se habeat ad filialem sicut charitas imperfecta ad perfectam: quæ non differunt secundum essentiam, sed secundum statum: quidam enim sunt in statu incipientium, alij proficientium, alij perfectorum.

Hos timores h̄c exposuimus, vt dignoscere queas quo ipsorum sis affectus: & relictio seruili, à filiali possidearis timore.

d

DE